

En tontineordning er en pensionsordning i et pengeinstitut, som går ud på at sikre deltagerne aldersforsørgelse. De eksisterende tontineordninger er skattemæssigt godkendt efter renteforsikringslovens § 1, stk. 3. Denne godkendelse, der bl.a. indebærer fradragsret for indbetalinger, er opretholdt i overgangsreglen i pensionsbeskatningslovens § 7, stk. 1. Tontineordninger er sjældent forekommende. Der er ikke godkendt tontineordninger siden pensionsbeskatningslovens ikrafttræden den 1. januar 1972.

- 10) a) Pengeinstitutter, der er hjemmehørende her i landet, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet.
- b) Pengeinstitutter, der udøver pengeinstitutvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet.
- c) Kreditinstitutter, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver pengeinstitutvirksomhed her i landet gennem en filial, jf. lov om banker og sparekasser m.v. § 6 a, stk. 1-4.
- d) Andre institutioner, der har opnået godkendelse efter pensionsbeskatningslovens §§ 11 A og 12.

Skattepligten gælder dog kun i det omfang, pengeinstituttet m.v. udbyder puljeindlån omfattet af § 3, stk. 2, eller § 9, nr. 3. I puljeordninger ejer pengeinstituttet en værdipapirbeholdning, der er udskilt fra øvrige værdipapirer tilhørende pengeinstituttet, hvis afkast tilfalder de enkelte kontohavere i form af en variabel rente. Der henvises til bemærkningerne til § 3, stk. 2.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen, der i det samtidigt hermed fremsatte lovforslag om ændring af pensionsbeskatningsloven, realrenteafgiftsloven, fondsbeskatningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven (Filialer af EU-forsikringselskaber og -pengeinstitutter, symmetri i pensionsbeskatningen, afgift af aktieafkast og afskaffelse af kvoteordningen) (L 98) er foreslået indsat i realrenteafgiftsloven som § 2, stk. 1, nr. 10. Med forslaget overføres afgiftspligten for puljeordninger fra de enkelte kontohavere til pengeinstituttet. Med forslaget paralleliseres reglerne for pengeinstitutter med reglerne for forsikringselskaber.

Ved opsparingsordninger i pengeinstitutter efter § 1, stk. 2, bortset fra puljeordninger, er det ikke som efter § 1, stk. 1, institutionen, men kontohaveren selv, der er skattepligtig. Selv om det er kontohaveren, der er skattepligtig, er det dog pengeinstituttet, hvori op-

sparingen foretages, der skal opføre og indbetale skatten, jf. de foreslåede regler i §§ 22 og 24.

De skattepligtige opsparingsordninger i pengeinstitutter, som er omfattet af § 1, stk. 2, er:

- 1) Pensionsopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13.

Opsparing i pensionsejemed efter pensionsbeskatningslovens § 12 er individuelle kapitalpensionsordninger, hvor det opsparede beløb med renter udbetales ved pensionering eller død eller eventuelt invaliditet. De opsparede beløb kan anbringes i værdipapirer.

Konti omfattet af pensionsbeskatningslovens § 13 vedrører kapitalpensionsordninger oprettet før pensionsbeskatningslovens ikrafttræden den 1. januar 1972.

- 2) Rateopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens § 11A.

Ordningen går ud på at opspare en kapital, der skal udbetales i rater over mindst 10 år ved kontohaverens pensionering eller død eller eventuelle invaliditet. De opsparede beløb kan anbringes i værdipapirer. Skattepligten varer, så længe opsparingskontoen består, d.v.s. at der også skal betales skat, efter at rateudbetalingerne er påbegyndt.

- 3) Selvpensioneringskonti efter pensionsbeskatningslovens § 51 og lignende skattebegunstigede selvpensioneringskonti, der er oprettet før den 2. juni 1998 (fremsættelsesdagen for nærværende lovforslag).

Bestemmelsen svarer til realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 3, som denne bestemmelse foreslås affattet i lovforslaget om ændring af pensionsbeskatningsloven, realrenteafgiftsloven, fondsbeskatningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven (L 98).

For selvpensioneringskonti efter pensionsbeskatningslovens § 51 og lignende skattebegunstigede selvpensioneringskonti gælder, at der ikke er fradragsret/bortseelsesret for bidragene til ordningen.

I det nævnte lovforslag foreslås det, at der så vidt muligt gennemføres et énstrengt beskatningssystem for de pensionsordninger, der falder uden for pensionsbeskatningslovens afsnit I. Det foreslås, at realrenteafgiftspligten - og den foreslåede pligt til at svare afgift af aktieafkast - knyttes sammen med fradragsretten/bortseelsesretten efter pensionsbeskatningsloven.

I overensstemmelse hermed foreslås, at afgiftspligten ophæves for selvpensioneringskonti efter pensionsbeskatningslovens § 51 og lignende skattebegunstigede selvpensioneringskonti, der oprettes den 2. juni 1998 (fremsættelsesdagen) eller senere. Dette indebærer, at der skal ske løbende indkomstbeskatning